

„Ik wil best bidden voor Agnieta,” snikte hij, „maar niet als ik er voor geslagen word.”

En met zijn beddelaken veegde hij zijn nat geschreid gezicht af.

Johan bleef stil liggen zonder een woord te zeggen.

„Ik wil best bidden voor Nieta,” begon Gerard weer, „maar niet als ik er voor geslagen word, dan verdom ik het, ja, ja, ja, dan verdom ik het!”

Hij snikte hoe langer hoe zenuwachtiger en had zijn heele gezicht in het beddelaken verborgen.

Johan richtte zich half op en steunend op den elleboog bukte hij zich een klein eindje over den rand van zijn bed om beter verstaan te worden.

„Doe het dan nou nog,” zei hij zacht.

„Ja, nou wil ik wel,” hernam Gerard, die dadelijk bedaarde.

Hij bedacht een oogenblik of hij er voor uit zijn bed zou gaan, maar vond dat toch niet noodig. Toen ging hij op zijn knieën liggen in bed met

Toen ging hij op zijn knieën liggen in bed met het gezicht naar het kussen.

het gezicht naar het kussen, vouwde de handen en deed zijn oogen dicht. Doch hij wachtte nog even. Zou hij het heele gebed nog eens doen? Maar dat had hij al zoo vaak opgezegd dien avond; dat hoefde nu eigenlijk niet meer.

Met een harden dreun en zeer langzaam, omdat het anders te gauw uit zou zijn, bad hij toen alleen „de regels voor Niet.”

En een oogenblik daarna lag hij onder de dekens en sliep.